

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Psida>

Lutetiae, 1585

De summa Dei patientia, & sera punitione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](#)

PISIDÆ, MVNDI OPIFICIVM.

Panisque frusto legibus vim infert suis:

Attrahitur & suspirijs, si acceperit:

Marci 9. &
12.

Lenitur vndæ frigidoque poculo,

Vestigal etiam lacrymæ calidæ capit:

Persæpe ad vsque rem pusillam deuenit,

Occasionem, fallat ut jus, quæritans:

Luc 16.

Plerasque scindit syngraphas obnoxias:

D. Aug. 1.
Conf. 1. 3.
donas debiti-
ta, nihil per-
dens.

Chirographorum mille confundit tomos,

428

Et liberatis cautionem amplam notat:

Iustissimorum pacta certa pignorum

Facit irrita illico, notatque sedulò,

Ac ipse per se statuit ut decreta vult:

Infringit ac leges, timere quas nequit:

Et omnium soluit reorum vincula,

Furisque iustificat, placidus est impijs,

Scorta alloquitur, & publicanos diligit:

Ezech. 18. &
ad Rom. 4.

Quin regius quod Cantor hymnis concinit,

430

Puros & insontes, vel homicidas, facit:

Idemque diluit nefanda crimina,

Constituit improbos, probos inter viros.

Non atro enim liquore iudex maximus,

Cruore tingens at suos digitos rubro,

Exarat isto regias notas modo.

De summa
Dei patiæ
& sera pu-
nitione, ex
pl. 7. Arcum
suum teredit
& paravit
illum.

Tu intendis arcum sapè, quò ferias malos,

431

Ast impetuim teli volantis sustines:

Nam intensionem dum paras arcus tui,

Tardus sagittarius es, ubi iactu est opus.

Rursus frequenter tendis arcus cornua,

440

Tum

Αρτω ὃ μικρῷ θεῷ νόμοις Σιάζε).

Υφέλχε) δὲ καὶ σεναγμοῖς, δὲ λαθοῖς

Ψυχεῖ δὲ τῷδεσ θέλγε) ποτηίᾳ,

Καὶ λῆμμα θερμὸς δακρύς ποείζε).

Καὶ μέχει λεπτή πολλάκις καλέρχε),

Ζητῶ ἀφορμὴν εἰς τὸ κλέψαι τὸν δίκον.

420 Σχίζε δὲ πολλὰς συγχραφας ὑπαίσιοις,

Τόμοις δὲ Θεοῖ μικροῖς ψευχαράφαι,

Τοῖς * ἀφεσίμοις δακριλᾶς ψευχαράφαι,

Ταῖς * ψευχαράφαις, καὶ περ τοῖς αὐτοῖς,

Γοργᾶς ἀκαρδη, καὶ γαρδῆς συστόμας,

Αὐτοῖς καθ' αὐτοῖς οὐδὲ φυφίζε).

Νόμοις σπλεύξ, μὴ φοβούμενος νόμοις:

Λιγύται δεσμὰ δὲν ψευθείσιν ὅλων.

Λησταὶ μικροῖ, σπένδε) κατακρίταις τ.

Πόρναις ὄμιλοι, τοῖς τελώναις συμμέροι.

430 Εἰς ἡ ψευχεῖας φαλμοὶ σὺν Δασίδι μαδοι,

Εἴωθε ποιεῖ καὶ Φοντοῖς αὐαπτίς.

Καὶ * Διαλύσθες δὲν κακῶν ἔμκληματ,

Εἰ καὶ ψευδονόμοις, αὐτοῖς δεῖζε).

Οὐκ σὺν βαφῆς γέρο ὁ χριτής μηγαδόχου,

Αλλ' αἵματά τοις θεῖς ἐστὶ δακρύλας,

Βαφαῖς ἐρυθραῖς βασιλικᾶς ψευχαράφαι.

Ω Τόξα τείνων εἰς τὸ πλήξα πολλάκις,

Περικραταὶ δὲ τοινὶ ψευχαράφαι.

Τοῦ γέρες λόγοι διγενεῖς τοινὶ,

440 Αργός δὲ γέρης τοινὶ βαλλετούστης,

Καὶ πολλάκις τὸ τόξον αἰτείας, πολὺ

το. καὶ ποῖς ἀρ.
δι. ψευχαρά-
φαι.

Αγλας, καὶ τὰς
ἀδίκους δι-
καιοῖς, εἰ εὔρε
λέβητο.

το. καὶ ποῖς δι.
Εας ηα νοοῦ
conuerterant
Ingentium
solutiones
criminum,
Ut sint ini-
quæ, sicut et-
quas appro-
bat.

τοῖς αὐτο-
χτον.
καὶ περιεχ-
τοι δὲ τοῖς
ὑπεργενεῖς.

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Χαλᾶς δέ κέντεον, καὶ μεθέλκει τὸν Ζεόν.

Καὶ τῇ δοκίσι ἀπημανίζει τὸν Φόβον,

Καὶ τὸν ἀπέκλινος ὡραφέει τὸν εἰκένα.

Εἴς Φοῖνθεις ταχές Τὸν πλῆκτον ὁ Βλέπων.

Κλίνη τὰ ναῦτα, καὶ ταχεύεις εἰς γένον,

Καὶ δέ Φόβοις δὲ σῶμα συνείλεες ὅλον,

Φύγῃ Τὸν πράημα Γῆς Βολῆς κινουμένην.

Εἰ μὴ δοκεῖ γένος τῆς Βολῆς αὐτούς εἶπεν,

Εἰσιμέτερων γίνεται πάντα ζεύστη.

Εἰ δέ αὖ μεταξῆς τοιούτοις μεταίχμιοι,

(Μεταίχμιον δέ τῆς μάχης αὔριον)

Γαρεπέπτε Τὸν πλήκτον τὸν Τεωκανίον.

Θέλει γένος τούτος αὐτοχθόνος οὐ ζεύστης.

Καὶ πλάτεις μὲν δέ δοκεῖ τὸν ὄργιλον,

^{28. πάπι.} Απαξίης δέ * πλάτης, καὶ πράημας πολλάκις,

Φόβοις, ἀπειλαῖς, τούτοις πάντοις.

Σποργῇ κολαφίων, δέ γένος εἰς τὴν φύσην

Καὶ τὸν ἀπειλῶν τὸν δέ τοις θρησκείαν,

^{28. πειλῶν.} Οἱ ταχές δέ σωμάτινα μηχανάς * ποικίλα,

^{28. παγο-} ^{το-} ^{πειλῶν.} Καὶ ψυχοχερδῆς γίνεται * πλάγιο ταχέστης,

Καὶ τοῖς λαβεῖν τέλοσιν, τούτους ταχέστης.

^{28. τοῦτο τὸν ιερόν} Καὶ μαργαρίτας μέδοκει ταχέστηναι,

^{τόσα.} Οὓς γένος ἀπωτράκωσαν οὐδεῖσι * λίθοι,

Αλλ' αἵ πεντεράμενοι τῷ θεῷ ταχέστης.

^{28. φειλούς.} Φρυκτριές * δέ σοι δείκνυσιν αὐτὸν πράχας λαβέεις.

Εἴσθι λαβεῖσιν ὄντες πάντα πράκατα μόνοι.

Στικτριές, ἐρυθροίς, ὡς Τὸν πῦρ εἰςημιμόνες,

Τὸν φῶς τοιαυτάριζοντες ὥστε τὸν τραμπτόν.

Τιμῆς

450

460

Tum spiculum laxas, retrahis & missile.
 Opinione, infers superuacuos metus,
 Mimitationis exprimisque imaginem:
 Donec metu exanimatus hoc telum videns,
 Sua terga vertat, prouolutus ad genu,
 Ac præ timore comprimens artus suos,
 Declinet iustum concitatæ cuspidis.

Aduersa nam tela intueri si lubet,
 450 Paratus ad vulnus sagittifero tum erit:
 Sin cautus à media recesserit via,
 (Peccatum at interstitium habetur prælij)
 Auertit in contrarium iaculum leue.

Namque arciger volens aberrat à scopo,
 Ac simulat, ut credatur ira concitus:
 Sed percutit semel, monéque sæpius
 Terroribus, minis, pudore, insomnijs.

Amore castigans: minas etenim Dei
 Par est salubres esse natura sua:
 Dum multa molitur, salutem ut conferat,
 Luciferator animorum, opum fit venditor,
 Vendítque cælum comparare optantibus.
 Quin margaritas huic placet proponere,
 Non quas procellæ concreant concha Indicæ,
 Angusta vitæ sed ferunt discrimina.
 Truces, loquacésque indicat carbunculos:
 (Si quidem loquuntur, igne cùm sint torridi)
 Punctis rubentes, igneos, ac flammeos,
 Lumine cicatricum micantes aureo:

Dei monita,
& commina-
tiones.

Græcam in-
scriptionē,
Demorbo Sacro
non capio.
malim,
De certaminis-
bus & premiis
Martyrum
Christi.

Basil.orat.
7. Hexam.
D. Ambros.
I. 5. Hex.
c. II. ostreis
pretiosissimā
margaritam
natura in-
fixit.

E ij

PISIDÆ, MUNDI OPIFICIVM.

D. Basil. de Mart. Barl.
D. Hieronymus in epit. Paulæ ad Eustochium,
Afflictio in seculo, materia premiernm est. Pretij lapillos parui, & immensi tamen,
Planè paratos ad corollarum decus:
Queis tabidi artus, æstibûsque feruidi,
Multò magis quām flamma prunarum nitent,
Regnum ad Thronorum perpetim viuentium,
Vbi consident qui tempserint mortalia,
Vultum tyranni nec feri trepidauerint.

470

Epiphone-
ma. Prudens flagellum : immensis ô copiæ:
Bonitas inexhausta ! vnica ex formidine
Hos purgat, atque tempus ante iudicî
In morbum, vt ignem in expiantem, coniicit:
Castigat at nos hoc magistro miseriæ,
[†] Mercedem & ex morbi dolore præparat:
Vel hoc modo,
Stipedium &
morbitribuit
angonibus. Sic quæ putatur multa vitæ, pœnâque,
Vt causa sit, præstat, salutis publicæ.

480

De Terra
basi. Fundamen vndas tu rotundasti soli,
Variabili at fulcro grauatum sustines:
Et fundis in firmaminis locum aëra,
Aut me latet quamnam alteram statuas basim,
Aut qualc fundum moliaris ponderi,
Vt non opus sit præter hoc fundo altero.
Vel potius ignotis catherinis pensilem,
Reddis vehendis commodam nauem omnibus.
(Nam nauis est Tellus supernatans aquis,
Et stans, & orbis domicilia secum vehens.)
Ripis arenam congregas, muros Maris,
Obstaculum infirmum procellis dans sali.
Ames 4. Tonitru creas, clarumque statuis fulgetrum
Fomiti-

490